

Landmændenes Tarv for Øje. Det er en Beskyldning, som er ganske urigtig, og som er i absolut Modstrid med det Standpunkt, vi atter og atter har forfægtet her paa Rigsdagen. Jeg kunde nævne talrige Eksempler, som belyser Folkeparties Hævdelse af Landbrugets Tarv. Jeg skal nøjes med at nævne et Eksempel fra den sidste Tid, nemlig Kornloven, paa hvilken vi satte vort Præg, og som vi ved vort Standpunkt muliggjorde gennemført i den Skikkelse, hvori den foreligger. Paa den anden Side har vi i den sidste Tid fra et lille Særklasseparti, der i Kraft af sin ensidige økonomiske Politik har opnaaet at blive repræsenteret i dette Ting, hørt, at vi forsømmer Byerhvervsinteresserne, paa hvis Varetagelse det lille Særklasseparti mener at have taget Patent. Paastanden om, at vi svinger Byerne, er lige saa falsk som Paastanden om, at vi svinger Landet. At være Formidlerne, det politiske Binded mellem Land og By, at vise, at Landet lige saa lidt kan undvære Byerne, som Byerne kan undvære Landet, at fremstille det heles Vel som det Maal, hvorefter man bør sigte, det er netop det konservative Folkepartis store Opgave.

I det Foredrag, hvormed den højtærede Finansminister fremlagde Finanslovsforslaget for 1920—21, tegnede den højtærede Minister et Billede af vor finansielle Situation, der i Sandhed ikke var opmuntrende. Efter Ministerens Beregninger vil det Finansaar, i hvilket vi finder os, slutte med et Underskud paa ca. 40 Mill. Kr., og det var ikke den højtærede Minister muligt at anvise nogen fremkommelig Vej til Dækning af dette Beløb. Og for det kommende Finansaar tror jeg, at Udsigterne vil være endnu mørkere. Thi vel er der paa Finanslovsforslaget et nominelt Overskud paa 96 Mill. Kr., men hvis gammel Sædvane skal følges, vil dette Overskud blive stærkt reduceret, og dertil vil komme yderligere Dyrtdsforanstaltninger, som, selv om der opnaas Enighed om at begrænse dem stærkt, dog i høj Grad vil tynde paa Budgettet. Ministeren beregnede, at Indenrigsministeriet næste Aar ikke skulde anvende mere end 100 Millioner udover sit Budget. Men selv under Forudsætningen af, at dette holder Stik, vil Balance ikke helt kunne naas. Og glemmes maa det heller ikke, at Ministeren i sin Opgørelse, saa vidt jeg kan se, ikke har medtaget noget Beløb for den Tillægsperiode, som han altid plejer at vurdere til 20 Mill. Kr. Underskuddet synes altsaa givet. Og

det Spørgsmaal rejser sig, hvorledes det vil være gør ligt at komme bort derfra.

Den højtærede Minister lod meget tydeligt forstaa, at han ikke evner at faa Indtægterne til Vejrs gennem forøgede Skatter og Afgifter; og jeg giver den højtærede Minister Ret i, at de direkte Skatter nu er naaet til en Højde, som ikke lader sig overskride. Snarere maa det siges, at vi er kommet paa den forkerte Side af Stregen; og den Eventualitet, den højtærede Minister antydede, at vi næste Aar kunde sætte de direkte Skatter op, kan jeg aldeles ikke tænke mig. Naar vi er naaet saa vidt, at en Mand med en betydelig Indtægt som Rentenyder kan komme til at svare hele sin Indtægt, ja, mere end den, i Skat til Stat og Kommune, turde Tænkeligheden af at gaa videre i saa Henseende dog være udelukket; Ministeren tager jo selv Afstand fra en saa stærk Beskatning af Formuerne, at den nærmer sig Konfiskation, og han indrømmede, hvad jeg gerne vil fremhæve, at de store Formuer og Indkomster har været til den yderste Nytte. Angaaende en Forhøjelse af de indirekte Skatter bemærkede Ministeren, at man ved at lade en Række Toldafgifter stige vel vilde kunne indvinde imellem 30 og 40 Mill. Kr. aarlig, men, udtalte Ministeren, en saadan Forøgelse vilde ikke være velset i dette Ting. I det mindste 3 af Folketingets 4 Partier — undskyld 5 Partier — vilde være imod det. Dog bestrider Ministeren ikke Muligheden af, at man kunde gaa med til en procentvis Forhøjelse. Det konservative Folkeparti vil i et Nødstilfælde som det foreliggende ikke stille sig afvisende overfor Tanken om, at Tolden sattes op, idet en procentvis Forhøjelse ikke vilde bevirke nogen principiel Førrykkelse af det bestaaende System. Men hellere ser vi, at den forøgede Indtægt skaffes til Veje gennem andre Satsler end de rent fiskale, og jeg skal gøre opmærksom paa, at mit Parti Gang efter Gang har udtalt sin Sympati for endogsaa meget høje Afgifter af Luksusvarer.

Medens jeg er ved Omtalen af Statskassens Indtægter, turde jeg maaske ligesom det ærede Medlem (N. Neergaard), der talte paa Venstres Vegne, og det ærede Medlem (K. M. Klausen), der talte paa Socialdemokraternes Vegne, henvise til Finanslovsforslagets Sp. 87—88, hvor der findes en samlet Opgørelse over Udbyttet af Statsvirksomhederne, endende med et samlet Driftunderskud paa over 8 Mill. Kr. Saaledes er Statsbanernes Under-